Κυριακή Β' Ματθαίου: Η κλήση των πρώτων μαθητών (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 2 Ιουλίου, 2021

(Ματθ. δ΄ 18-22)

***Επιλεγμένα αποσπάσματα από τον υπομνηματισμό του αγίου Ιωάννου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρυσοστόμου στην ευαγγελική περικοπή της Κυριακής Β΄Ματθαίου (ομιλία ΣΤ΄ από το υπόμνημα του αγίου στην Προς Ρωμαίους* επιστολή του αποστόλου Παύλου)**

«Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ (: Ενώ λοιπόν περπατούσε στην παραλία της θάλασσας της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα, τον οποίο αργότερα ο ίδιος ο Χριστός ονόμασε ***Πέτρο****, και τον* ***Αντρέα*** *τον αδελφό του, οι οποίοι έριχναν το δίχτυ τους στη θάλασσα, διότι ήταν ψαράδες· και λέγει προς αυτούς: ‘’ακολουθήστε με και εγώ θα σας κάνω ικανούς να αλιεύετε αντί για ψάρια ανθρώπους και να τους προσελκύετεστη βασιλεία των ουρανών με τα πνευματικά δίχτυα του κηρύγματος’’. Αυτοί αμέσως εγκατέλειψαν τα δίκτυα και Τον ακολούθησαν*)» [Ματθ. 4, 18-20].

(…) Βέβαια ο ευαγγελιστής Ιωάννης λέγει ότι διαφορετικά προσκλήθηκαν αυτοί από τον Κύριο. Επομένως, είναι φανερό ότι η παραπάνω πρόσκληση **είναι δεύτερη**. Αυτό επίσης μπορεί να το διαπιστώσει κανείς από πολλά σημεία. Εκεί λοιπόν λέγει ότι προσκλήθηκαν προτού κλειστεί στη φυλακή ο Ιωάννης ο Βαπτιστής [βλ. Ιω. 1, 35-36: «*Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ (: την επόμενη ημέρα έστεκε πάλι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής στο συνηθισμένο μέρος που κήρυττε και μαζί του ήταν και δύο από τους μαθητές του. Και αφού με απέραντο σεβασμό και ευλάβεια κοίταξε τον Ιησού, που τη στιγμή εκείνη περιπατούσε κάπου εκεί, λέγει: ‘’ιδού ο αμνός του Θεού, δηλαδή Αυτός είναι το Αρνίο που παρέδωσε ο Θεός Πατέρας για να θυσιαστεί για χάρη μας’’***. Και οι δύο μαθητές του άκουσαν τα λόγια του αυτά και ακολούθησαν τον Ιησού)»]*, ενώ εδώ στον Ευαγγελιστή Ματθαίο αναφέρεται ότι προσκλήθηκαν μετά τη φυλάκιση του Ιωάννη [Ματθ. 4, 12 «*Ἀκούσας δὲ ὁ*

Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν (: όταν λοιπόν ο Ιησούς άκουσε ότι ο Ιωάννης συνελήφθη κατά διαταγή του Ηρώδου Αντίπα και ρίχτηκε στη φυλακή, αναχώρησε από την Ιουδαία για τη Γαλιλαία)» -Ματθ. 4, 18-19: «Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων»]. Επίσης εκεί ο Ανδρέας καλεί τον Πέτρο [Ιω. 1, 41-42: *«ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν* (: *Ένας από τους δύο μαθητές, που άκουσαν τα όσα ο Ιωάννης είπε για τον Ιησού και Τον ακολούθησαν, ήταν ο Ανδρέας, ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου. Πριν ακόμη βρει ο άλλος μαθητής τον αδελφό του, βρίσκει ο Ανδρέας πρώτος τον αδελφό του τον Σίμωνα και του λέγει: ''βρήκαμε τον Μεσσία, όνομα που ερμηνεύεται στα ελληνικά ''Χριστός''· και ενώ είχε αρχίσει πια να νυχτώνει, τον οδήγησε την ίδια αυτή ημέρα στον Ιησού)»],* εδώ όμως και τους δύο τους καλεί ο Χριστός.

Και ο μεν Ιωάννης λέγει στο Ευαγγέλιό του ότι όταν είδε ο Ιησούς τον Σίμωνα να έρχεται προς Αυτόν του είπε: «*σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος (: Εσύ είσαι Σίμωνα, ο υιός του Ιωνά· εσύ, επειδή θα γίνεις στερεός στην πίστη σαν πέτρα, θα ονομαστείς Κηφάς, όνομα που στην ελληνική γλώσσα ερμηνεύεται Πέτρος)» [Ιω. 1, 43]*, ενώ ο Ματθαίος λέγει ότι έφερε ήδη το όνομα αυτό [Ματθ. 4, 18: «*Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ»].* Αλλά και από τον τόπο όπου κλήθηκαν και από πολλά άλλα σημεία μπορεί κανένας να αντιληφθεί αυτό και ακόμη από το γεγονός ότι υπάκουσαν εύκολα και πρόθυμα στην πρόσκληση και από το ότι **εγκατέλειψαν τα πάντα· διότι ήδη είχαν προπαιδευτεί καλά**. Επίσης στον ευαγγελιστή Ιωάννη φαίνεται ότι **ο Ανδρέας ερχόταν στην οικία στην οποία διέμενε ο Ιησούς, και άκουγε πολλά από Αυτόν** [πρβλ. Ιω. 1, 39-40: *«τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη (: ''Τι ζητείτε;''. Εκείνοι Του είπαν: ''Ραββί''-το οποίο σημαίνει στα ελληνικά ''Διδάσκαλε''- πού μένεις για να Σε επισκεφτούμε και να μιλήσουμε μαζί Σου;''. Και Αυτός τους είπε: ''Ελάτε τώρα και δείτε πού μένω. Ήλθαν λοιπόν και είδαν πού μένει, και έμειναν κοντά Του την ημέρα εκείνη. Η ώρα μάλιστα που συνάντησαν τον Ιησού οι δύο μαθητές ήταν περίπου δέκα από την ανατολή του ηλίου, δηλαδή τέσσερις το απόγευμα)»],* ενώ στον ευαγγελιστή Ματθαίο αναφέρεται ότι μόλις άκουσαν έναν απλό λόγο, αμέσως Τον ακολούθησαν [Ματθ. 4, 20: «*καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν*

αὐτῷ»]. Βέβαια ήταν φυσικό, μολονότι Τον είχαν ακολουθήσει από την αρχή, να Τον εγκαταλείψουν στη συνέχεια, όταν είδαν τον Ιωάννη να φυλακίζεται και τον Ιησού να αναχωρεί και να επανέλθουν στην εργασία τους. Έτσι, λοιπόν, τους βρήκε να ψαρεύουν. Ο δε Ιησούς, ούτε όταν πρώτα θέλησαν να φύγουν τούς εμπόδισε, ούτε πάλι όταν έφυγαν, τους άφησε οριστικά. **Υποχώρησε μεν όταν αυτοί απομακρύνθηκαν, έρχεται όμως εκ νέου για να τους κάνει πάλι δικούς του μαθητές**. Αυτός είναι ένας σπουδαιότατος τρόπος αλιείας.

Πρόσεξε επίσης την **πίστη** και την **υπακοή** τους. Διότι αν και βρίσκονταν στο μέσο της εργασίας τους (γνωρίζετε βέβαια πόσο απαιτητική είναι η αλιεία), όταν άκουσαν την προτροπή του Κυρίου δεν ανέβαλαν, ούτε και το μετέθεσαν για αργότερα, ούτε είπαν: «*Να επιστρέψουμε στο σπίτι και να συνεννοηθούμε με τους δικούς μας*», αλλά αφού **εγκατέλειψαν τα πάντα, Τον ακολούθησαν**, όπως ο Ελισσαίος ακολούθησε κάποτε τον προφήτη Ηλία. Πραγματικά **αυτού του είδους την υπακοή ζητεί από μας για τη μετάνοιά μας ο Χριστός, ώστε να μην αναβάλλουμε ούτε για ελάχιστο χρονικό διάστημα, ακόμα κι αν, όπως κρίνουμε, μας κατεπείγει κάτι από τα πιο απαραίτητα προς το ζην. Γι' αυτό και κάποιον άλλον που Τον πλησίασε και ζήτησε να πάει πρώτα να θάψει τον πατέρα του, μήτε αυτό δεν τον άφησε να κάμει, δείχνοντας ότι από όλα πρέπει να προτιμούμε να Τον ακολουθήσουμε και να γίνουμε μαθητές Του** [Μτθ. 8, 21-22: «*Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς* (: *Κι ένας άλλος από τους πολλούς μαθητές Του, Τού είπε: ''Κύριε, δώσε μου την άδεια πρώτα να φύγω, να πάω να θάψω τον πατέρα μου και μετά θα σε ακολουθήσω παντού''. Και ο Ιησούς, προβλέποντας ότι η επιστροφή του μαθητή στο σπίτι του θα τον έριχνε σε σοβαρές κληρονομικές φροντίδες και διαμάχες που θα ψύχραιναν τον ζήλο του, τού είπε: ''Ακολούθησέ με και άφησε τους συγγενείς σου, οι οποίοι, ενώ φαίνονται ζωντανοί, λόγω της απιστίας τους είναι πνευματικά νεκροί, να θάψουν τους νεκρούς που είναι δικοί τους, διότι και αυτοί πέθαναν μέσα στην απιστία)»]*. Εάν πάλι θεωρείς ότι Τον ακολούθησαν επειδή ήταν μεγάλη η υπόσχεση, και πάλι τους θαυμάζω γι' αυτό και ακόμη περισσότερο, επειδή **παρόλο που δεν είχαν δει ακόμα κανένα θαυματουργικό σημείο, πίστεψαν σε μια τόσο μεγάλη υπόσχεση και όλα τα άλλα τα έθεσαν σε δεύτερη μοίρα προκειμένου να Τον ακολουθήσουν**. Πραγματικά, με όποια λόγια αλιεύτηκαν οι ίδιοι, πίστεψαν ότι με αυτά θα μπορούσαν κι άλλους να αλιεύσουν και να τους οδηγήσουν στη σωτηρία των ψυχών τους.

Και σε αυτούς μεν αυτήν την υπόσχεση έδωσε, σε εκείνους όμως που ήταν μαζί με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη τίποτα παρόμοιο δεν είπε, διότι η υπακοή αυτών που **πρώτους κάλεσε** (δηλαδή του Ανδρέα και του Πέτρου), **είχε προετοιμάσει πλέον και αυτούς. Εξάλλου πολλά είχαν ακούσει και προηγουμένως γι' Αυτόν.**

Πρόσεξε επίσης πώς κάνει σε μας σαφή υπαινιγμό και για τη **φτώχεια του Ιακώβου και του Ιωάννη**· τους βρήκε να διορθώνουν και να ράβουν τα δίχτυα τους [Μτθ. 4, 21: «*Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῷ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν* (: *και αφού προχώρησε πιο πέρα από εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο, τον γιο του Ζεβεδαίου, και τον αδελφό του, τον Ιωάννη, να διορθώνουν μπαλώνοντας τα δίχτυα τους μέσα στο πλοίο μαζί με τον πατέρα τους τον Ζεβεδαίο και τους κάλεσε. Και* ***αυτοί αμέσως, χωρίς αναβολή, άφησαν το πλοίο και τον πατέρα τους και Τον ακολούθησαν****)*». Τόσο μεγάλη ήταν η φτώχεια τους, ώστε να διορθώνουν τα χαλασμένα, επειδή δεν μπορούσαν ν' αγοράσουν άλλα. Δεν ήταν βέβαια κι αυτό τότε μικρή απόδειξη της αρετής τους, το ότι **υπέφεραν αγόγγυστα την φτώχεια τους**, το ότι αποκτούσαν την τροφή τους με **τίμιο μόχθο, το είχαν μαζί τους και τον γέρο πατέρα τους και τον περιποιούνταν** [πρβλ. Ματθ. 4, 21-22: «*Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῷ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ»].*

Αφού λοιπόν τους έκανε μαθητές Του, τότε αρχίζει, να θαυματουργεί ενώπιόν τους, βεβαιώνοντας με τα έργα Του ό,τι είχε πει γι' Αυτόν ο Βαπτιστής Ιωάννης. Βρισκόταν αδιάκοπα στις συναγωγές και με την πράξη Του αυτή τους δίδασκε ότι δεν είναι κάποιος αντίθετος, ούτε πλάνος, αλλά έχει έρθει με το θέλημα του Θεού, κατόπιν κοινής Τους συμφωνίας. Και συχνάζοντας στις συναγωγές, δεν κήρυττε μόνο, αλλά και πολλά θαύματα επιτελούσε [βλ. Ματθ. 23-25: «*Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. (: και περιόδευε ο Ιησούς όλη τη Γαλιλαία διδάσκοντας στις συναγωγές τους, όπου κάθε Σάββατο μαζεύονταν οι Εβραίοι για να ακούσουν την ανάγνωση της Αγίας Γραφής και να προσευχηθούν. Και κήρυττε εκεί το χαρμόσυνο άγγελμα ότι πλησίαζε ο χρόνος της πνευματικής βασιλείας,που θα έφερνε στους ανθρώπους την απολύτρωση και τη χαρά. Και θεράπευε κάθε είδους ασθένεια και αδιαθεσία του λαού. Διαδόθηκε λοιπόν η φήμη του σε όλη τη Συρία. Και έφεραν ενώπιόν Του όλους όσους υπέφεραν από διάφορες αρρώστιες και κατέχονταν από βασανιστικές ασθένειες, δαιμονισμένους και*

σεληνιασμένους και παραλύτους και τους θεράπευσε.Τ ότε Τον ακολούθησαν πολλά πλήθη λαού από τη Γαλιλαία και από τις δέκα ελληνικές πόλεις που είχαν κτισθεί κυρίως στην ανατολική όχθη του Ιορδάνη, καθώς επίσης και από τα Ιεροσόλυμα και την Ιουδαία και τη χώρα που εκτείνεται πέρα από τον Ιορδάνη ποταμό)»]. Πδφ15

Πραγματικά σε κάθε περίπτωση κατά την οποία συμβαίνει κάτι το νέο και παράδοξο και εισάγεται κάποιος νέος τρόπος ζωής, **συνηθίζει ο Θεός να κάνει θαύματα, προσφέροντας εγγύηση της δυνάμεώς Του προς εκείνους που πρόκειται να δεχτούν τους νόμους Του**. Έτσι λοιπόν όταν επρόκειτο να πλάσει τον άνθρωπο, δημιούργησε όλον τον κόσμο και τότε του έδωσε εκείνο τον νόμο μέσα στον παράδεισο. Και όταν επρόκειτο να νομοθετήσει στον Νώε, πάλι μεγάλα θαύματα έκαμε, με τα οποία αναδημιουργούσε όλη την πλάση και τη φοβερή εκείνη θάλασσα την έκανε να κυριαρχεί επί της γης για ένα ολόκληρο χρόνο και με όλα αυτά, μέσα σε τόσο χαλασμό διέσωσε τον δίκαιο εκείνο. Και στα χρόνια του Αβραάμ έδωσε πολλά σημεία της δυνάμεώς Του, όπως είναι η νίκη κατά τον πόλεμο, η πληγή κατά του Φαραώ, και η απαλλαγή από τους κινδύνους. Και όταν επίσης επρόκειτο να θεσπίσει τους νόμους στους Εβραίους, έδειξε πρώτα τα θαυμαστά εκείνα και μεγάλα σημεία [στο όρος Σινά] και έπειτα τους έδωσε τον Νόμο.

Έτσι λοιπόν κι εδώ θέλοντας να δώσει έναν ανώτερο τρόπο ζωής και να τους πει όσα ποτέ δεν είχαν ακούσει μέχρι εκείνη τη στιγμή, **επιβεβαιώνει τους λόγους με την επιτέλεση των θαυμάτων**. Επειδή δηλαδή δεν γινόταν αντιληπτή με τις αισθήσεις η κηρυττόμενη βασιλεία, αυτήν την αφανή, με τα ορατά σε όλους θαύματα την καθιστά φανερή. Και πρόσεξε την απλότητα του Ευαγγελιστή, ο οποίος δε μας διηγείται χωριστά κάθε περίπτωση όσων θεραπεύονταν, αλλά με τρόπο συνοπτικό μας ενημερώνει για τα **αναρίθμητα θαύματα**. *«Καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς» [Ματθ. 4, 24]. «Του έφεραν»*, λέει, «*όλους όσοι ταλαιπωρούνταν από κάθε λογής ασθένειες και βασανίζονταν, δαιμονισμένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς και τους θεράπευσε».*

Αλλά γεννιέται το ακόλουθο ερώτημα: **για ποιον λόγο από κανέναν από όσους θεραπεύτηκαν δεν ζήτησε την πίστη**, ούτε είπε αυτό που έπειτα φανερά έλεγε: «***πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;*** *(: πιστεύετε ότι μπορώ να το κάμω αυτό);*» [Ματθ. 9, 28]; Επειδή **δεν είχε δώσει ακόμα απόδειξη της δυνάμεώς Του**. Εξάλλου και μόνο το γεγονός ότι προσέρχονταν μόνοι τους και έφερναν ασθενείς κοντά στον Χριστό, δεν αποδεικνύει τυχαία πίστη· διότι **τους έφερναν από μακριά, πράγμα το οποίο δε θα έκαναν αν δεν πίστευαν πολύ οι ίδιοι.**

Ας Τον ακολουθήσουμε λοιπόν κι εμείς. **Γιατί έχουμε πολλές ασθένειες της ψυχής κι αυτές θέλει πρώτα να θεραπεύσει**· διότι γι' αυτό αποκαθιστά τις

σωματικές ασθένειες, για να απομακρύνει τα ψυχικά νοσήματα από την ψυχή μας. **Ας έρθουμε λοιπόν κοντά Του και τίποτα βιοτικό ας μη Του ζητήσουμε παρά μόνο συγχώρηση των αμαρτιών μας**· την παραχωρεί και τώρα αν τη ζητούμε σοβαρά. Τότε βέβαια είχε φτάσει η φήμη Του ως τη Συρία (Ματθ. 4, 24: *καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς*), ενώ τώρα έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρη την οικουμένη. Κι εκείνοι έτρεχαν προς Αυτόν, όταν άκουγαν μόνο πως θεράπευσε δαιμονισμένους· εσύ όμως που έχεις περισσότερες και μεγαλύτερες αποδείξεις για τη δύναμή Του, **γιατί δε σηκώνεσαι να τρέξεις σ' Αυτόν; Κι εκείνοι άφησαν και πατρίδα και φίλους και συγγενείς· εσύ όμως δε θέλεις μήτε το σπίτι σου ν' αφήσεις, για να πας κοντά Του και να λάβεις πολύ περισσότερα; Και μήτε που ζητώ αυτό από σένα. Άφησε μόνο την κακή συνήθεια και μένοντας στο σπίτι σου μαζί με τους δικούς σου θα μπορέσεις εύκολα να σωθείς**.

Τώρα **αν έχουμε μια σωματική πάθηση, κάνουμε τα πάντα και καταφεύγουμε σε κάθε μέσο προκειμένου να απαλλαγούμε από αυτήν. Αν όμως η ψυχή μας είναι σε κακή κατάσταση, αναβάλλουμε και βραδύνουμε να κάνουμε κάτι. Γι' αυτό ακριβώς δεν γλυτώνουμε ούτε από τα σαρκικά παθήματα, επειδή εμείς θεωρούμε τα αναγκαία ως πάρεργα και τα πάρεργα ως αναγκαία** και ενώ αφήνουμε την πηγή των κακών, θέλουμε να καθαρίσουμε τα ρυάκια. Διότι το ότι βέβαια **αιτία των σωματικών ασθενειών, είναι η κακία της ψυχής** το δήλωσε και ο παράλυτος επί τριάντα οκτώ χρόνια [βλ. Ιω. 5, 1], καθώς και αυτός ο παράλυτος που τον κατέβασαν από τη στέγη ενώπιον του Ιησού [βλ. Λουκ. 5, 17] και ο Κάιν πριν απ' αυτούς [Γεν. 4, 8 κ.εξ.]. Αλλά και από πολλές άλλες περιπτώσεις μπορεί ο καθένας να το διαπιστώσει αυτό. Ας αφανίσουμε λοιπόν την πηγή των κακών και τότε θα στερέψουν όλα τα ρεύματα των ασθενειών. **Δεν είναι μόνο η παράλυση ασθένεια, αλλά και η αμαρτία**· και η δεύτερη μάλιστα είναι **πολύ πιο σοβαρή** ασθένεια από την πρώτη, τόσο μάλιστα, όσο ανώτερη είναι από το σώμα η ψυχή.

Ας έρθουμε λοιπόν και τώρα κοντά Του και ας Τον παρακαλέσουμε να σφίξει την ψυχή μας που έχει παραλύσει και **αφού αφήσουμε κάθε βιοτική μέριμνα, ας φροντίζουμε μόνο για τα πνευματικά**. Εάν με δύναμη προσηλωθείς στα πνευματικά, τότε φρόντιζε και για τα γήινα. **Μήτε πάλι ν' αδιαφορείς για την αμαρτία σου, επειδή δεν αισθάνεσαι πόνο· γι' αυτό ακριβώς να στενάζεις περισσότερο, επειδή δεν αισθάνεσαι οδύνη για τις αμαρτίες σου**· διότι αυτό δεν συμβαίνει επειδή δεν δαγκώνει η αμαρτία, αλλά επειδή είναι αναίσθητη η ψυχή που αμαρτάνει. Σκέψου λοιπόν ότι όσοι αισθάνονται τα δικά τους αμαρτήματα στενάζουν χειρότερα από αυτούς που τους φονεύουν ή τους καίνε, πόσα κάνουν και πόσα υποφέρουν, πόσους θρήνους και οδυρμούς κάνουν, για ν' απαλλαγούν από την

πονηρή συνείδηση που τους τύπτει. Δε θα το έκαναν αυτό αν δεν ένιωθαν σφοδρό ψυχικό πόνο.

Εκείνο λοιπόν που είναι το καλύτερο είναι **να μην αμαρτάνουμε καθόλου, ύστερα όμως απ΄ αυτό, το να συναισθανόμαστε την αμαρτία και να διορθωνόμαστε. Διότι αν μας λείπει αυτό, πώς θα παρακαλέσουμε τον Θεό και θα ζήσουμε τη συγχώρηση των αμαρτιών μας, εμείς που καθόλου δε δίνουμε καμία σημασία σ΄αυτά;** Πραγματικά, όταν εσύ, που αμάρτησες, δε θέλεις μήτε αυτό ν' αναγνωρίσεις, ότι δηλαδή αμάρτησες, για ποια αμαρτήματα θα παρακαλέσεις τον Θεό; Για εκείνα που δε γνωρίζεις; Και πώς θα γνωρίσεις το μέγεθος της ευεργεσίας; **Εξομολογήσου λοιπόν ξεχωριστά μία μία τις αμαρτίες σου στον πνευματικό σου πατέρα, για να μάθεις για ποιες παίρνεις συγχώρηση** [για αυτές μονάχα δηλαδή που ομολογείς]**, για να νιώσεις ευγνωμοσύνη προς τον Ευεργέτη σου**.

Εσύ όμως όταν εξοργίσεις κάποιον άνθρωπο, και φίλους και γείτονες και θυρωρούς παρακαλείς και χρήματα ξοδεύεις και χάνεις πολλές ημέρες να πηγαίνεις να τον βρίσκεις και να παρακαλείς και αν μια και δύο και αμέτρητες φορές σε αποκρούσει ο θυμωμένος, δεν ησυχάζεις αλλά μεγαλώνει η αγωνία σου και πληθαίνεις τις παρακλήσεις. **Όταν όμως προκαλούμε την οργή του Θεού των όλων, αδρανούμε και ησυχάζουμε και αδιαφορούμε και διασκεδάζουμε και μεθούμε και εκτελούμε όλες τις συνηθισμένες μας πράξεις.** Πότε θα μπορέσουμε να Τον εξιλεώσουμε; Και πώς με αυτή μας την συμπεριφορά δε θα Τον εξοργίσουμε περισσότερο; **Πιο πολύ από την αμαρτία Τον κάνει να αγανακτεί περισσότερο και να οργίζεται η απουσία της λύπης για την αμαρτία** . Γι' αυτό αξίζει να κατεβούμε μέσα στη γη και μήτε τον ήλιο ν' αντικρίζουμε μήτε ν' αναπνέουμε καθόλου, γιατί παρόλο που έχομε έναν τόσο διαλλακτικό Κύριο, Τον θυμώνουμε και αφού Τον θυμώνουμε τουλάχιστο δεν μετανοούμε. **Παρόλο που Εκείνος κι όταν θυμώνει, δε μας μισεί ούτε μας αποστρέφεται, αλλά θέλει να μας επαναφέρει κοντά Του έστω και με τον τρόπο αυτό. Γιατί αν μας ευεργετούσε αδιάκοπα και εμείς Τον υβρίζαμε, περισσότερο θα Τον περιφρονούσαμε. Για να μη γίνει αυτό, μας αποστρέφεται προσωρινά, για να μας έχει κοντά Του παντοτινά.**

Ας έχουμε θάρρος λοιπόν στην φιλανθρωπία Του κι **ας επιδείξουμε μετάνοια με ενδιαφέρον πριν φτάσει η ημέρα εκείνη του θανάτου μας κι έπειτα, που η μετάνοια δε θα μπορεί να μας ωφελήσει πλέον. Τώρα όλα είναι στο χέρι μας· τότε όμως η απόφαση είναι μόνο στο χέρι του δικαστού. Ας προσπέσουμε λοιπόν στον φιλάνθρωπο Κύριό μας κι ας εξομολογηθούμε στον πνευματικό μας** [πρβλ. Ψαλμ. 94, 2: «*προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει (: χωρίς αναβολή ας σπεύσουμε ενώπιόν Του εξομολογούμενοι τις αμαρτίες μας*)»], **ας κλάψουμε κι ας θρηνήσουμε. Αν μπορέσουμε να**

καταπραΰνουμε τον δικαστή πριν από την δίκη (: την ημέρα της κρίσεως) και μας συγχωρέσει τα αμαρτήματά μας, τότε δε θα χρειαστεί μήτε να μπούμε στο δικαστήριο. Όπως πάλι αν δε γίνει αυτό, **θα ακούσει την απολογία μας μπροστά σε ολόκληρη την οικουμένη, που θα είναι παρούσα και δεν έχουμε καμιά ελπίδα για συγχώρηση.** Διότι **κανένας από εκείνους που δεν πήραν άφεση για τα αμαρτήματά τους εδώ στη γη, όταν φτάσει εκεί, δε θα μπορέσει ν' αποφύγει τις ευθύνες του γι' αυτά**. Αλλά όπως οι φυλακισμένοι εδώ με τις αλυσίδες τους οδηγούνται στο δικαστήριο, έτσι κι όλες οι ψυχές όταν φύγουν από εδώ βεβαρημένες μ' όλες τις σειρές των αμαρτημάτων τους, οδηγούνται στο φοβερό βήμα. Πραγματικά η παρούσα ζωή δε διαφέρει καθόλου από μια φυλακή. Αλλά όπως στο κτίριο της φυλακής όταν εισέλθουμε, τους βλέπομε όλους αλυσοδεμένους, έτσι και τώρα όταν εξέλθουμε από τη φαινομενική και εισχωρήσουμε μέσα στη ζωή καθενός και μέσα στην ψυχή του, θα τη βρούμε δεμένη με αλυσίδες χειρότερες από τις σιδερένιες.

Για όλα αυτά ας παρακαλέσουμε τον Λυτρωτή των ψυχών μας, ώστε και τα δεσμά μας να σπάσει, και τον σκληρό αυτόν φύλακα ν' απομακρύνει κι αφού μας απαλλάξει από το φορτίο των σιδερένιων αλυσίδων, ας κάμει το φρόνημά μας ελαφρότερο κι από το φτερό. Και παρακαλώντας Τον, ας Του φέρουμε και τα δικά μας δώρα, ζήλο και διάθεση καλή και προθυμία αγαθή. Έτσι θα επιτύχουμε και μάλιστα σε σύντομο χρόνο ν' απαλλαγούμε από τα κακά που μας κατέχουν και να αντιληφθούμε σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε προηγουμένως και να αποκτήσουμε την ελευθερία που μας αρμόζει. Αυτήν μακάρι να επιτύχουμε όλοι μας με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού που σ' Αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη στους αιώνες. Αμήν.

ΠΗΓΕΣ:

- https://greekdownloads3.files.wordpress.com/2014/08/in-matthaeum.pdf
- Ιωάννου του Χρυσοστόμου Άπαντα τα έργα, *Υπόμνημα στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον*, ομιλία ΙΔ΄, Πατερικές εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς»(ΕΠΕ), εκδ. οίκος «Το Βυζάντιον», Θεσσαλονίκη 1978, τόμος 9, σελίδες 440-459.
- Βιβλιοθήκη των Ελλήνων, Άπαντα των αγίων Πατέρων, *Ιωάννου Χρυσοστόμου έργα*, τόμος 64, σελ. 34-41 (ή: 14- 17 του PDF) .

https://drive.google.com/file/d/0ByZQkrKg4yKLUnhXelZwYTVqWWs/view

- http://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/tools/liddell-scott/index.html
- Π. Τρεμπέλα, *Η Καινή Διαθήκη με σύντομη ερμηνεία* (απόδοση στην κοινή

νεοελληνική), εκδόσεις αδελφότητος θεολόγων «Ο Σωτήρ», έκδοση τέταρτη, Αθήνα 2014.
- *Η Καινή Διαθήκη, Κείμενον και ερμηνευτική απόδοσις υπό Ιωάννου Κολιτσάρα*, εκδόσεις αδελφότητος θεολόγων «Η Ζωή», έκδοση τριακοστή τρίτη, Αθήνα 2009.
- *Η Παλαιά Διαθήκη κατά τους εβδομήκοντα*, Κείμενον και σύντομος απόδοσις του νοήματος υπό Ιωάννου Κολιτσάρα, εκδόσεις αδελφότητος θεολόγων «Η Ζωή», έκδοση τέταρτη, Αθήνα 2005.
- http://users.sch.gr/aiasgr/Palaia_Diathikh/Biblia/Palaia_Diathikh.htm
- http://users.sch.gr/aiasgr/Kainh_Diathikh/Biblia/Kainh_Diathikh.htm

(Επιμέλεια κειμένου: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)